SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 2. decembra 2010*

V zadevi C-199/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Latvija) z odločbo z dne 30. aprila 2009, ki je prispela na Sodišče 4. junija 2009, v postopku

Schenker SIA

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, D. Šváby (poročevalec), E. Juhász, G. Arestis in T. von Danwitz, sodniki,

* Jezik postopka: latvijščina.

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Schenker SIA A. Tauriņš, valdes loceklis,

– za Valsts ieņēmumu dienests A. Drulle, zastopnik,

– za latvijsko vlado K. Drēviņa in K. Krasovska, zastopnici,

– za Komisijo Evropskih skupnosti A. Sauka in L. Bouyon, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1602/2000 z dne 24. julija 2000 (UL L 188, str. 1, v nadaljevanju: uredba o izvajanju carinskega zakonika).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Schenker SIA (v nadaljevanju: Schenker) in Valsts ieņēmumu dienests (latvijska davčna uprava, v nadaljevanju: VID), ker je VID zavrnila izdajo zavezujoče tarifne informacije za blago, imenovano „zasloni iz tekočih kristalov LCD“, ker naj bi bil za več vrst blaga vložen zgolj en zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije.

Pravni okvir

3 Člen 6(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 (UL 1997, L 17, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik), določa:

„Če oseba zaprosi carinski organ za odločbo v zvezi z izvajanjem carinskih predpisov, mora predložiti vse podatke in dokumente, ki jih ta organ potrebuje za sprejem odločbe."

4 Člen 11(1) carinskega zakonika določa:

„Vsakdo lahko carinske organe prosi za informacije o izvajanju carinskih predpisov.

Tak zahtevek se lahko zavrne, če se ne nanaša na dejansko predvideni uvoz ali izvoz."

5 Člen 12 carinskega zakonika določa:

„1. Carinski organi izdajo zavezujočo tarifno informacijo ali zavezujočo informacijo o poreklu na pisno zahtevo v skladu s postopkom odbora.

2. Zavezujoča tarifna informacija ali zavezujoča informacija o poreklu sta zavezujoči za carinske organe glede imetnika potrdila le v zvezi s tarifno uvrstitvijo ali določitvijo porekla blaga.

[…]

3. Imetnik takšne informacije mora biti sposoben dokazati, da:

– za tarifne namene: prijavljeno blago v vseh točkah ustreza blagu, opisanemu v potrdilu,

[…]

4. Zavezujoče informacije veljajo šest let za tarife in tri leta za poreklo od dne izdaje. Z odstopanjem od člena 8 se razveljavi[jo], če vložnik da netočne in nepopolne podatke.

[…]“

6 Člen 5 uredbe o izvajanju carinskega zakonika določa:

„Za namen tega naslova:

1. zavezujoča informacija: pomeni tarifno informacijo ali informacijo o poreklu, zavezujočo za uprave vseh držav članic […], če so izpolnjeni pogoji iz členov 6 in 7;

[…]“

7 Člen 6 uredbe o izvajanju carinskega zakonika določa:

„1. Zahtevek za izdajo zavezujoče informacije se vloži pisno pri pristojnih carinskih organih države članice ali držav članic, v kateri ali v katerih naj bi se ta informacija uporabila, ali pri pristojnih carinskih organih države članice, v kateri ima vložnik zahtevka sedež.

Zahtevki za zavezujočo tarifno informacijo se vložijo na obrazcu, ki ustreza vzorcu iz Priloge 1B.

2. Zahtevek za zavezujočo tarifno informacijo se lahko nanaša samo na eno vrsto blaga. Zahtevek za zavezujočo informacijo o poreklu se lahko nanaša samo na eno vrsto blaga in en skupek okoliščin, ki podeljujejo poreklo.

3. (A) Zahtevki za zavezujoče tarifne informacije morajo zajemati naslednje podatke:

(a) ime in naslov imetnika;

(b) ime in naslov vložnika zahtevka, če ta oseba ni imetnik;

(c) carinsko nomenklaturo, v katero naj bi bilo blago uvrščeno. Če vložnik zahtevka želi, da se blago uvrsti v eno od nomenklatur iz člena 20(3)(b) in (6)(b) [carinskega z]akonika, mora biti v zahtevku za zavezujočo tarifno informacijo zadevna nomenklatura izrecno navedena;

(d) podroben opis blaga, ki omogoča njegovo identifikacijo in določitev njegove uvrstitve v carinsko nomenklaturo;

(e) sestavo blaga in morebitne načine pregleda za njeno določitev, če je uvrstitev odvisna od nje;

(f) morebitne primerke, fotografije, načrte, kataloge ali druge razpoložljive dokumente, ki bi lahko bili carinskemu organu v pomoč pri določanju pravilne uvrstitve blaga v carinsko nomenklaturo in ki se priložijo kot priloge;

(g) predvideno uvrstitev;

(h) soglasje, da se zagotovi prevod morebitnega priloženega dokumenta v uradni jezik (ali enega od uradnih jezikov) zadevne države članice, če to zahteva carinski organ;

(i) morebitne podatke, ki se obravnavajo kot zaupni;

(j) navedbo vložnika zahtevka, ali je bila, kolikor mu je znano, zavezujoča tarifna informacija za enako ali podobno blago v [Uniji] že zahtevana ali izdana;

[…]

4. Če ob prejetju zahtevka carinski organ meni, da ta ne vsebuje vseh podatkov, potrebnih za oblikovanje utemeljenega mnenja, carinski organ zahteva od vložnika zahtevka, naj preskrbi potrebne informacije. […]

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 Družba Schenker je 15. februarja 2005 pri VID vložila zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije za „zaslone iz tekočih kristalov LCD“, ki bi morali biti po njenem mnenju uvrščeni pod tarifno podštevilko 9013 80 20 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004 (UL L 327, str. 1, v nadaljevanju: KN). Da bi opisala zadevno blago, je družba Schenker navedla, da gre za zaslone iz tekočih kristalov, ki se uporabljajo kot komponente pri izdelavi elektronskih naprav, in da omenjeni proizvod sam po sebi ne more samostojno prejemati niti obdelovati nobenih podatkov.

9 Ker je VID presodila, da zahtevek družbe Schenker ni v skladu s členom 6(1) carinskega zakonika in členom 6(2) in (3) uredbe o izvajanju carinskega zakonika, je zavrnila izdajo zavezujoče tarifne informacije. Ugotovila je, prvič, da družba Schenker ni zagotovila dovolj informacij, ki bi ji omogočale uvrstitev zadevnega blaga, in drugič,

da ta družba ni vložila ločenih zahtevkov glede na različne značilnosti zadevnega blaga, saj so ti zasloni iz tekočih kristalov različnih velikosti, in sicer 26, 29 in 32 palcev.

10 Družba Schenker je odločbo VID izpodbijala pred Administratīvā rajona tiesa (prvostopenjsko upravno sodišče), zahtevku pa je bilo ugodeno tako na prvi stopnji pred tem sodiščem kot na drugi stopnji pred Administratīvā apgabaltiesa (višje upravno sodišče). Administratīvā apgabaltiesa je ugotovilo, da nobena določba carinskega zakonika ali uredbe o izvajanju carinskega zakonika ne preprečuje tega, da bi bilo v zahtevku za izdajo zavezujoče tarifne informacije navedenega več blaga, ki ga je treba uvrstiti pod isto oznako KN.

11 VID je tako pri Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vložila kasacijsko pritožbo, to pa je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 6(2) [uredbe o izvajanju carinskega zakonika] razlagati tako, da je treba v zvezi z zahtevkom za zavezujočo tarifno informacijo izdati zavezujočo informacijo za identično blago, ki ima enako trgovsko oznako, število artikla ali katero koli drugo merilo, ki razlikuje ali opredeljuje ustrezno blago?“

Vprašanje za predhodno odločanje

12 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pogoj iz člena 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika, v skladu s katerim se lahko zahtevek za

izdajo zavezujoče tarifne informacije nanaša samo na eno vrsto blaga, razlagati tako, da mora biti tak zahtevek omejen na identično blago in se torej ne more nanašati na različno blago, tudi če so razlike med temi kosi blaga minimalne.

13 Vprašanje predložitvenega sodišča vključuje preizkus, ali so zasloni iz tekočih kristalov LCD, kot so ti iz postopka v glavni stvari, „ena vrsta blaga“ v smislu člena 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika.

14 Najprej je treba ugotoviti, da carinski zakonik in uredba o izvajanju carinskega zakonika ne vsebujeta nobene opredelitve pojma „ena vrsta blaga“ iz člena 6(2) te uredbe. Zato je treba pri njegovi razlagi upoštevati besedilo, kontekst in cilje navedene določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2008 v zadevi Nordania Finans in BG Factoring, C-98/07, ZOdl., str. I-1281, točka 17 in navedena sodna praksa).

15 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da se glede na besedilo navedenega člena 6(2), ki se nanaša na „eno vrsto blaga“, zahtevek za zavezujočo tarifno informacijo lahko nanaša na različno blago, če je to blago istovrstno. Ob upoštevanju običajnega pomena tega izraza je lahko le blago s podobnimi značilnostmi „ena vrsta blaga“.

16 Drugič, za namene določitve razlik, zaradi katerih ni mogoče šteti, da blago s podobnimi značilnostmi spada v eno vrsto blaga v smislu člena 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika, je treba opozoriti, da je cilj sistema zavezujočih tarifnih informacij

gospodarskemu subjektu zagotoviti pravno varnost, kadar obstaja dvom glede tarifne uvrstitve blaga (glej sodbo z dne 29. januarja 1998 v zadevi Lopex Export, C-315/96, Recueil, str. I-317, točka 28). Zavezujoča tarifna informacija tako imetniku zagotavlja uvrstitev blaga pod točno določeno tarifno številko, kar omogoča vnaprejšnjo seznanjenost z zneskom dajatev, ki jih je treba plačati pri opravljanju carinskih formalnosti za navedeno blago.

17 Poleg tega navedeni sistem olajšuje delovanje samih carinskih služb, saj je tarifna uvrstitev blaga, na katero se zavezujoča tarifna informacija nanaša, določena za katero koli prihodnjo carinsko deklaracijo v zvezi z navedenim blagom, dokler je ta informacija veljavna (glej zgoraj navedeno sodbo Lopex Export, točka 19).

18 Da bi se dosegel cilj sistema zavezujočih tarifnih informacij, člen 6(3) uredbe o izvajanju carinskega zakonika vložniku zahtevka za izdajo take informacije nalaga, naj v svojem zahtevku zagotovi podroben opis blaga in kakršno koli koristno informacijo, ki bi lahko carinskemu organu omogočila določitev pravilne uvrstitve navedenega blaga v carinsko nomenklaturo.

19 Glede na cilj zadevne ureditve ni mogoče šteti, da blago, tudi če ima podobne značilnosti, spada v eno vrsto blaga v smislu člena 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika, kadar je to blago mogoče uvrstiti pod različne tarifne številke ali podštevilke carinske nomenklature. Vključitev blaga, ki lahko spada pod različne tarifne številke

ali podštevilke, v isti zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije bi namreč poleg oteževanja dela carinskih služb povečevala verjetnost napak pri presoji informacij iz zahtevka in zato pri določanju uvrstitve navedenega blaga.

20 V teh okoliščinah se zahtevek za zavezujočo tarifno informacijo ne more nanašati na različno blago, tudi če ima to podobne značilnosti, kadar utegnejo imeti razlike med kosi navedenega blaga kakršen koli vpliv na njihovo tarifno uvrstitev.

21 Toda ugotoviti je treba, da je tožeča stranka v postopku v glavni stvari vložila zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije, da bi preprečila vsakršen dvom v zvezi s tarifno uvrstitvijo različnih zaslonov iz tekočih kristalov LCD. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da se je ta zahtevek nanašal na zaslone različnih velikosti, in sicer 26, 29 in 32 palcev. Tudi če je velikost zaslonov iz tekočih kristalov LCD, kot trdi tožeča stranka v postopku v glavni stvari, edina razlika med različnimi kosi blaga, na katero se nanaša navedeni zahtevek, je treba ugotoviti, da ta razlika ni popolnoma neupoštevna za namene tarifne uvrstitve navedenih zaslonov.

22 Tudi če bi se uvrstitev, ki jo je tožeča stranka v postopku glavni stvari predvidela v zahtevku za izdajo zavezujoče tarifne informacije, nanašala na tarifno številko 9013 KN, v kateri velikost blaga ni navedena med upoštevnimi dejavniki za njegovo uvrstitev pod eno ali drugo od tarifnih podštevilk navedene tarifne številke, namreč taka uvrstitev carinskih organov ne zavezuje. Toda kot je razvidno iz sodbe z dne 11. junija 2009 v zadevi Schenker (C-16/08, ZOdl., str. I-5015, točke 19, 20 in 30), se je dvom v zvezi s tarifno uvrstitvijo zaslonov iz tekočih kristalov LCD, ki je obstajal v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, v bistvu nanašal na njihovo uvrstitev pod

tarifne številke 8528, 8529 ali 9013 KN. Ugotoviti je treba, da je lahko velikost kosa blaga, ki spada pod tarifno številko 8528 KN, upošteven dejavnik za njegovo uvrstitev pod eno ali drugo od tarifnih podštevilk navedene tarifne številke.

23 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da zasloni, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, med katerimi obstajajo razlike, ki niso popolnoma neupoštevne za njihovo tarifno uvrstitev, spadajo v eno vrsto blaga v smislu člena 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika.

24 Glede na zgoraj navedeno je treba na predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6(2) uredbe o izvajanju carinskega zakonika razlagati tako, da se zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije lahko nanaša na različno blago, če je to blago istovrstno. Zgolj za kose blaga s podobnimi značilnostmi in razlikami, ki niso popolnoma neupoštevne za njihovo tarifno uvrstitev, je mogoče šteti, da spadajo v eno vrsto blaga v smislu navedene določbe.

Stroški

25 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 6(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1602/2000 z dne 24. julija 2000, je treba razlagati tako, da se zahtevek za izdajo zavezujoče tarifne informacije lahko nanaša na različno blago, če je to blago istovrstno. Zgolj za kose blaga s podobnimi značilnostmi in razlikami, ki niso popolnoma neupoštevne za njihovo tarifno uvrstitev, je mogoče šteti, da spadajo v eno vrsto blaga v smislu navedene določbe.

Podpisi